

TEKST: Ała Mammadowa

STANISŁAW MONIUSZKO СТАНИСЛАВ МОНЮШКО

Królem polskiej opery klasycznej trafnie określany jest wybitny polski kompozytor Stanisław Moniuszko. Skomponował 15 oper, 400 utworów wokalnych, 3 kantaty oparte na tekstach Adama Mickiewicza, wodewile i operetki, 50 utworów na fortepian. Ponadto tworzył muzykę sakralną.

Moniuszko urodził się w 1819 roku w pobliżu Mińska. Zdobył gruntowne wykształcenie muzyczne w Warszawie, które następnie udoskonalił w Berlinie, zajmując się teorią muzyki. Pracował jako kościelny organista, dyrygent, nauczyciel gry na fortepianie i kompozycji utworów. Jednym z jego uczniów był znany rosyjski kompozytor Cezar Cui. Po spektakularnym sukcesie opery „Halka” Moniuszko został mianowany dyrygentem opery warszawskiej. Od 1858 roku pełnił funkcję wykładowcy Instytutu Muzycznego w Warszawie. Wykorzystując osiągnięcia swych poprzedników – Józefa Elsnera i Karola Kurpińskiego, jak również czerpiąc z bogatej skarbnicy melodii ludowych, Moniuszko tworzył opery charakteryzujące się niezwykle realistyczną treścią, uwzględniające ludową specyfikę oraz wyraźnie akcentujące tendencje demokratyczne.

Był patriotą, który poświęcił własne życie i twórczość polskiemu narodowi, jego historii, folklorowi, życiu codziennemu. Jednym z arcydzieł muzycznych jest opera „Halka” ukazująca tragedię biednej, wiejskiej dziewczyny oszukanej przez majątnego właściciela ziemskiego. Moniuszko zmarł w 1872 roku w Warszawie. Twórczość wielkiego kompozytora dobitnie świadczy o pięknie i bogactwie polskiej muzyki, która rozbrzmiewa w naszych sercach po dzień dzisiejszy.

Królem polskiej klasycznej opery po prawu nazywają wyjątkowego polskiego kompozytora Stanisława Moniuszko. On napisał 15 oper, 400 wokalnych utworów, 3 kantaty na teksty A. Mickiewicza, wodewile i operetki, 50 piosenek dla fortepiano, pisał i duchowną muzykę, był mistrzem romansu.

Urodził się S. Moniuszko w 1819 r. blisko Mińska. Uzyskał świetne muzyczne wykształcenie w Warszawie, a doskonalił się w Berlinie z teorii muzyki. Pracował w kostiumie organisty, dyrygentem, dawał lekcje fortepianu i kompozycji. Wśród jego uczniów był sławny rosyjski kompozytor C. Cui. Po wielkim sukcesie jego opery „Halka”, S. Moniuszko został mianowany dyrygentem Warszawskiego opernego teatru. W 1858 r. on pracował nauczycielem Warszawskiej konserwatorium (wówczas to był muzyczny instytut). S. Moniuszko używając osiągnięć swoich poprzedników – J. Elsnera i K. Kurpińskiego, korzystając z niekończącej się skarbnicy ludowej melodie, kompozytor stworzył operne utwory, wyróżnione realizmem treści, narodową specyfiką, wyrażoną w demokratycznych tendencjach.

Polski patriot, on poświęcił swoją karierę i twórczą działalność swojemu narodowi, jego historii, folklorowi i życiu. Jednym z jego arcydzieł jest opera „Halka”, w której przedstawiona jest tragedia biednej dziewczyny, oszukanej przez bogatego ziemianina. W operze jasno przedstawione są sceny życia polskiego ludu. Większość swojej kariery kompozytorskiej spędził w Polsce, a temat Ojczyzny zawsze brzmiał w jego utworach. Zmarł S. Moniuszko w 1872 r. w Warszawie. Twórczość wielkiego kompozytora świadczy o pięknie i bogactwie polskiej muzyki, która brzmi w naszych sercach.